

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **I. Z.**, narozen X
státní příslušník Ukrajiny
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Císařem
sídlem Revoluční 551/6, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2026, č. j. OAM-61407-45/ZM-2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci se žalobce podanou žalobou ze dne 18. 3. 2026 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2026, č. j. OAM-61407-45/ZM-2025, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a kterým zároveň podle § 37 odst. 1, § 44a odst. 11 a § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) nebyla prodloužena doba platnosti zaměstnanecké karty, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Podanou žalobou se žalobce domáhá, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení a dále aby žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tvrzením, že se v důsledku napadeného rozhodnutí ocitá v neřešitelné situaci, která mu způsobuje nenahraditelnou újmu spočívající ve ztrátě možnosti zajištění si příjmu a pobytu na území České republiky, aniž by byl nucen využívat systému sociálních dávek. Bez zaměstnanecké karty nemůže pracovat a mít příjmy.
3. Proti samotnému rozhodnutí žalovaného žalobce namítal, že je nezákonné, neboť záznam o odsouzení žalobce za trestný čin již byl ze zákona zaházen, když žalobce zaplatil peněžitý trest. V žalobě uvedl, že spáchaný trestný čin byl zcela ojedinělý exces z jinak řádného života,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce nikdy nepobíral žádné sociální ani jiné dávky, vždy řádně vykonával zaměstnání a jiného protiprávního jednání na území České republiky se nedopustil. Na území České republiky nemá žádné nejbližší příbuzné, ale za posledních deset let pobytu si zde vytvořil osobní i rodinné zázemí. Na Ukrajině již nemá žádné osobní vazby, majetek ani pracovní zázemí a nemá tam ani žádné místo, kam by se mohl vrátit žít a pracovat.

4. Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku podané žalobě vyjádřil tak, že by odkladný účinek žalobě neměl být přiznán, neboť pro to nejsou kumulativně splněny všechny podmínky dle § 73 s. ř. s., konkrétně podmínka vzniku nepoměrně větší újmy žalobci nepřiznáním odkladného účinku a podmínka, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalobce má dle žalovaného možnost jako občan Ukrajiny využít k řešení své pobytové situace jiné instituty než odkladný účinek žaloby, konkrétně by mohl podat žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a poté si vyřídít povolení k zaměstnání na Úřadu práce. Žalovaný poukázal na mimořádný charakter institutu přiznání odkladného účinku a uvedl, že jej nelze paušálně aplikovat v případě opuštění území České republiky cizincem, který nemá oprávnění k pobytu na území České republiky. Žalovaný proto navrhl, aby soud návrh žalobce na přiznání odkladného účinku podané žalobě zamítl.
5. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí (např. rozhodnutí, jímž se ukládá majetková sankce), a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobci, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. Splnění této podmínky bez

dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

7. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s touto věcí dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět pro nesplnění všech zákonných podmínek kumulativně.
8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, je schopno mu způsobit újmu, neboť neprodloužením doby platnosti tohoto povolení žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a měl by jej opustit, ačkoli mu (dosud) nebyla pravomocně uložena bezpodmínečná povinnost vycestovat. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobci způsobit újmu.
9. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se v podstatě týká pouze žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
10. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a doba platnosti zaměstnanecké karty nebyla prodloužena, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Otázka, zda skutečně byly dány důvody pro zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu zákona o pobytu cizinců vzhledem k zahlázení odsouzení ze zákona, bude řešena v rámci meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí. Protože existuje veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
11. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 10. 1. 2019, č. j. 10 Azs 299/2018-26, vyslovil, že se jeho judikatura „v cizineckých věcech již nějakou dobu vyvíjí k přísnějšímu pojetí a zdůrazňuje

mimořádnost okolností na straně cizince, jež mohou odůvodnit přiznání odkladného účinku jeho žalobě či kasační stížnosti“. V projednávané věci soud neshledal žádné mimořádné okolnosti na straně žalobce, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku. Za mimořádnou okolnost totiž nelze automaticky považovat pouhou skutečnost, že žalobce bude muset v důsledku pozbytí pobytového oprávnění vycestovat z území České republiky, pokud si zde nezajistí jiný pobytový titul. Žalobce svůj návrh na přiznání odkladného účinku opřel pouze o tvrzení, že bez zaměstnanecké karty nebude moci dále pobývat a pracovat na území České republiky a na Ukrajině již žádné rodinné, sociální a pracovní zázemí nemá. Nijak blíže však nepopsal, jaká konkrétní újma mu v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě reálně a bezprostředně hrozí, než je tvrzená obecně formulovaná nemožnost pracovat. Netvrdil ani neprokázal, jaký konkrétní dopad by pravomocné neprodloužení zaměstnanecké karty mělo mít na osobní, rodinné, výdělkové a majetkové poměry jeho samotného, případně osob blízkých a závislých výhradně na jeho péči a výživě. Neuvedl ani nic, z čeho by bylo možné vyvodit mimořádnost jeho situace a zjevnou převahu jeho zájmu na přiznání odkladného účinku nad shora popsaným veřejným zájmem. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, ten však své povinnosti nedostál. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázal.

12. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl výrokem I. tohoto usnesení tak, že podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
13. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

14. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1754900526.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 8. dubna 2026

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce